

Χέρια δεμένα με μια άγνωστη

της | ΕΡΜΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ξαφνικά, πάνω από τη Ρόδο, η φωνή του Κυβερνήτη δεν είχε γλυκύτητα. Απότομα, κοφτά χωρίς χροιά ακούστηκε. «Το αεροπλάνο έχει βλάβη...τεχνική βλάβη...»

Προσπάθησα να διασκεδάσω το φόβο μου. Τεχνική; Δηλαδή, τι; Έσπασε ο μικρός πλαστικός γάντζος που κρατάει το τραπεζάκι στην πλάτη της πολυθρόνας 27Α; Ο πιλότος ξέχασε να φορέσει τις τιράντες του πανταλονιού του; Ή η μάρκα του πόσιμου νερού στο αεροπλάνο δεν ήταν «Άγιος Νικόλαος»

Τεχνική; Ο νους μου άρχισε να δημιουργεί ...γλωσσολογικές μανούβρες.

Θυμήθηκα την καθυστέρηση της πτήσης. Ζέστη και μέσα Ιουλίου στη Λάρνακα. Δεν είχε θέση για καρφίτσα στην αίθουσα αναχωρήσεων. Μας μίλησαν για καθυστέρηση, ναι. Αλλά θέλαμε να φύγουμε, ο καθένας στον προορισμό μας, κι εγώ για Σαλονίκη. Ιούλιος ζέστη, 16 του μήνα, έτους 2001. Μήπως θα έπρεπε να πουν μηχανική;

Γύρισα, είδα καλύτερα την κοπέλα δίπλα μου. Γύρω στα είκοσι. Ξανθιά, και όταν έστρεψε σε μένα τα μάτια της είχαν ένα αγνό γαλανό. Κρατούσε ένα βιβλίο του Φρέντντ Γερμανού. Είχα στα χέρια ένα βιβλίο της Σαίην,

της Καναδέζας Merle Shain που εκκίνη την ώρα διάβαζα τον τίτλο. When Lovers are friends. Η σιγή ήταν νεκρική και τίποτε εκτός από την καρδιά δεν ακουγόταν. Σχεδόν απολογήθηκα χωρίς να συστηθώ πως το βιβλίο το τράβηξα την τελευταία στιγμή από τη βιβλιοθήκη της κόρης μου.

«Έχω ένα αγόρι στην Πάφο», είπε απότομα «Είχα πάει να το επισκεφτώ. Είναι δύσκολο να μένεις αλλού. Με περιμένει τώρα η μητέρα μου στο αεροδρόμιο, στη Θεσσαλονίκη», τελείωσε με λυγμό.

Η συζήτηση ήταν για να ξεχάσουμε, αλλά η μνήμη δεν άφηνε. Μην άκουσες καλύτερα; μην άκουσες brace;

«Τι σημαίνει;» ρώτησε...

Εκείνο το brace δεν μου άρεσε.

«Πρώτη φορά ακούω τη λέξη», είπα.

Να δέσουμε δηλαδή τα χέρια πίσω από το κεφάλι στην πτώση μας στη θάλασσα; Και το σταυρό; Εγώ θα ήθελα να κάνω το σταυρό μου, και τα χέρια μου, με αυτά γράφω, τα θέλω ξέδετα.

Ακούστηκε άλλη φωνή που δεν...ακούστηκε.

Το αεροπλάνο έπαιρνε στροφή

κλειστή. Κάτω, εκεί στο βάθος της θάλασσας θα βρισκόταν θησαυρός που... δεν θα έβρισκα.

Η συνοδος πέρασε σαν αστραπή, μου έδεσε τα χέρια πίσω κι ύστερα επίκλυση κι είδα το ανύπαρκτο χρώμα της. Το αεροπλάνο έχανε ύψος.

Στο ταχυδρομείο, στο προάστιο που μένω στη Μεμβούρνη, πάνω στα ράφια το λέει καθαρά. Κάντε τη διαθήκη σας. Δεν ξέρω τι από τα δυο δεν είχα ποτέ. Χρόνο ή υλικό...

Μέσα στην παραζάλη, σκυμμένη σηκώθηκα να δω την Κύπρο. Τίποτε δεν ήταν πιο ονειρεμένο. Επιστρέψαμε, αν προφταίναμε να πατήσουμε γη.

Σκυφτή ζήτησα τ' όνομά της. Είχε σημασία για μένα. Μου 'πε πως ήταν φοιτήτρια Γλωσσολογίας στο Αριστοτέλειο.

Να έχω τα χέρια πίσω υπόδουλα σε ό,τι θα ερχόταν... Τα ήθελα για να κρατώ αυτά μας ξένης. «Κι εγώ, κι εγώ Γλωσσολογίας» είπα και βρήκα αιτία να κλάψω.

Τα χέρια τα χρειαζόμαστε στο δέσιμο που δίνουμε ή ζητάμε όταν δεν είμαστε σε κίνδυνο. «Θα δεις το αγόρι σου, κι εγώ τα παιδιά μου. Έχω να επιστρέψω ένα βιβλίο. Δεν κρατώ βιβλία που δεν είναι δικά μου.»

Χέρια δεμένα με μια άγνωστη...

Όταν τα μάτια είχαν κλείσει οι ρόδες είχαν πιάσει γη... φωνές και κλάματα. Η νεκρική σιγή ληγμένη, ξεχασμένη.

Δεν μ' ενδιέφεραν πια οι λεπτομέρειες της πτήσης.

«Συγχώρα με, ήξερα τη λέξη brace».

«Κι εγώ...το διάλεξα το βιβλίο».

«Κατεβήκαμε» από το αεροπλάνο που σημαίνει πως φύγαμε από τη λίστα της πτήσης. Οι υπόλοιποι ταξίδεψαν με άλλο, την ίδια μέρα.

Ο αέρας της Λάρνακας με ξαναγέννησε. Σταμάτησε ταξί.

Λίμασσο!; με ρώτησε ένας ηλιοψημένος άντρας.

Ένεψα ναι.

Μού πήρε διπλή ταρίφα. Τον πλήρωσα χωρίς λόγια. Ήταν τρεις το απόγευμα.

«Να δώσεις στον επόμενο επιβάτη σου όσα μου πήρες παραπάνω.»

«Μα...εν είσαι Ρωσσούα? (μα δεν είσαι Ρωσίδα;) ρώτησε με ορθάνοιχτα μάτια.

Η κόρη μου με περίμενε. Τα γνώριζε όλα.

«Ξέχασες τίποτε πίσω;», με ρώτησε με μαύρο χιούμορ που έχει κληρονομήσει.

«Την οδοντόβουρτσά μου...»

... και τότε σωριάστηκα.

ΟΙ ΗΠΑ ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΤΟ 2009, ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΗ

Διγλωσσία Αμερικανών για τη βίζα

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΖΕΡΒΑ

Περίεργα παιχνίδια με τη βίζα, σε βάρος της Ελλάδας, εξακολουθούν να παίζουν οι ΗΠΑ. Τη στιγμή που ο Αμερικανός πρόεδρος στη χώρα μας Ντ. Σπέκχαρτ δηλώνει πως ελπίζει το θέμα να λυθεί μέσα στο 2009, η αμερικανική αντιπροσωπεία στην Ε.Ε., σε εμπιστευτικές της συνομιλίες με Ευρωπαίους ειδικούς σε θέματα αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας, ξεκαθαρίζει ότι δεν υπάρχει πιθανότητα να καταργηθεί η βίζα στις πέντε χώρες-μέλη της Ε.Ε. όπου ισχύει ακόμη.

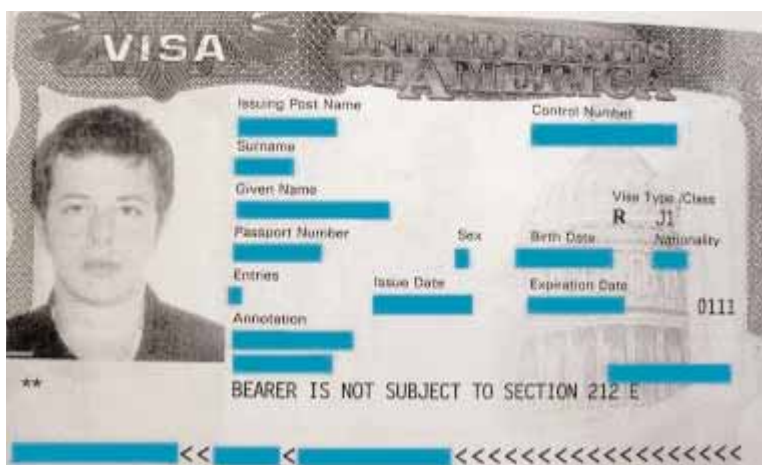
Επίσημο έγγραφο που έχει στη διάθεσή της η «Ε» αναφέρει επί λέξει πως...«οι ΗΠΑ δήλωσαν ότι δεν βλέπουν πιθανότητες περαιτέρω επέκτασης του προγράμματος κατάργησης της βίζας (Visa Waiver Program) στα πέντε κράτη-μέλη της Ε.Ε. που δεν καλύπτονται ακόμη από αυτό».

Τα κράτη αυτά, εκτός της Ελλάδας, είναι η Σλοβακία, η Λιθουανία, η Κύπρος και η Μάλτα. Τέσσερα κράτη-μέλη έχουν ήδη υπογράψει διμερείς συμφωνίες με τις ΗΠΑ

για κατάργηση της βίζας (Τσεχία, Ουγγαρία, Λετονία, Εσθονία). Κατ' απαίτηση των ΗΠΑ, οι χώρες αυτές δημιούργησαν ειδικό ηλεκτρονικό αρχείο ποινικού μητρώου και υπόπτων για συμμετοχή σε πράξεις τρομοκρατίας και ειδική βάση δεδομένων για κλεμμένα διαβατήρια, στις οποίες έχουν άμεση πρόσβαση οι αμερικανικές αρχές ασφαλείας. Υποχρεώθηκαν ακόμη να δεχθούν ένοπλους αστυνομικούς στις καμπίνες των αεροπλάνων.

Οι όροι των συμφωνιών αυτών θεωρήθηκαν ιδιαίτερα επαχθείς από την Ε.Ε., η οποία απαιτεί να υπάρξει συνολική συμφωνία κατάργησης της βίζας μεταξύ της Ε.Ε. - ΗΠΑ, που θα αφορά όλα τα κράτη-μέλη.

Ωστόσο, οι ΗΠΑ επιμένουν να φέρουν εμπόδια και να χρησιμοποιούν τη βίζα ως μέσο άσκησης πίεσης για την υλοποίηση της πολιτικής τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η θέση της αμερικανικής κυβέρνησης Μπους τον περασμένο Οκτώβριο, ότι δεν πρόκειται να καταργηθεί για την Ελλάδα η βίζα. Η εξέλιξη

αυτή συνδυάστηκε από πολλούς με τη σθεναρή αντίθεση που έδειξε η Ελλάδα στην ένταξη των Σκοπίων στο ΝΑΤΟ, κατά τη σύνοδο του Βουκουρεστίου. Δεν είναι τυχαία άλλωστε και η δήλωση-απάντηση τότε της υπουργού Εξωτερικών Ντ. Μπακογιάννη, ότι η Ελλάδα ποτέ δεν αποδέχθηκε «τη λογική πίεσεων μεταξύ συμμάχων».

Αυτή τη φορά όμως, η αμερικανική πλευρά ρίχνει το φταίξιμο της αποτυχίας στον εαυτό της! Αποδίδει την αδυναμία ένταξης των 5 υπολειπόμενων χωρών στη νομοθετική πρωτοβουλία του γερουσιαστή Weinstein, που θέτει

αυστηρότερες προϋποθέσεις για την κατάργηση της βίζας. Επίσης θεωρεί απίθανο να έχει ολοκληρωθεί, από το υπουργείο Εσωτερικής Ασφάλειας των ΗΠΑ, η εφαρμογή του νέου συστήματος βιομετρικού ελέγχου των ταξιδιωτών που μπαίνουν ή βγαίνουν από τις ΗΠΑ, ως το τέλος Ιουνίου του 2009 (entry-exit control system).

Σύμφωνα με τα πρακτικά των συνομιλιών, η αμερικανική αντιπροσωπεία θεωρεί την εφαρμογή του νέου συστήματος ελέγχου απαραίτητη προϋπόθεση για ένταξη νέων χωρών στο πρόγραμμα κατάργησης της βίζας. Για τον λόγο

αυτό οι ΗΠΑ ζήτησαν από τις χώρες που υπέγραψαν τις διμερείς συμφωνίες, να προσαρμοστούν στους νέους αυστηρότερους όρους, ειδικά στα ζητήματα της καταγραφής δεδομένων ταξιδιωτή (το γνωστό PNR) και της ανταλλαγής πληροφοριών για ύποπτους τρομοκράτες!

Θέσαμε το παραπάνω έγγραφο υπ' όψιν του ευρωβουλευτή του ΠΑΣΟΚ. Στ. Λαμπρινίδη, που έχει ασχοληθεί με το θέμα και έχει ζητήσει να καταρτιστεί ενιαία συμφωνία Ε.Ε. - ΗΠΑ για την κατάργηση της βίζας. «Αν ισχύουν όσα οι Αμερικανοί αξιωματούχοι φέρεται να μετέφεραν στην Ε.Ε., τότε προφανώς ο κ. Σπέκχαρτ προέβη σε παραπλανητικές δηλώσεις», παρατηρεί και προσθέτει: «Η ελληνική κυβέρνηση οφείλει να ενημερώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και να ζητήσει να τεθούν άμεσα σε εφαρμογή οι διατάξεις της αλληλεγγύης και των κυρώσεων κατά των ΗΠΑ. Στο θέμα της βίζας πρέπει επιτέλους οι Αμερικανοί να πάψουν να αντιμετωπίζουν την Ελλάδα ως χώρα δεύτερης κατηγορίας».